

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει, νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάς καὶ τυπόμεται εἰς 7—8 γελιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κἀνένας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητής, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτὰ τὸν παρῶν. Ὅσα ἀποβλέπουσιν εἰς γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἄτομι καὶ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

Εὐγε!

καὶ εὐγε εὐγέτω, Κωνσταντίνε Διάδοχε μάς, καὶ ἄς μὴ μὴ στείλεις ἀκόμη τὴ φωτογραφία σου.

Ἀκούστε. Τῆς περασμέναις μέραις θέλησε ἓνας στὸ Περκία νὰ μιλήσῃ τοῦ Διάδοχου Ἰγγλὲς μάς, δηλαδή στὴν Ἑγγλέζικη διαλεχτὸς τῆς προφοράς, ὁ δὲ Διάδοχος τοῦ ἔκοψε μὲ μιὰ λέξι τὸ βύχα καὶ τοῦ εἶπε:

— Εἰμάστε Ἑλληγες καὶ πρέπει νὰ μιλοῦμε τὴ πατρικὴ μας γλῶσσα.

Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Διάδοχου πρέπει νὰ μείνουν διαπάντα στ' αὐτὰ τῶν χρυσογάδάρων καὶ χρυσογαδουρίων καὶ κατὶ τσακνοτσουκάλων, ποὺ θέλουν νὰ παρλάρουν στοὺς δρόμους καὶ στῆς συναναστροφαῖς γαλλικὰ καὶ φραντζέζικα μισὰ καὶ μισοκούτελα, περιφρονῶντες τὴ γλῶσσά τους, τὴ γλῶσσά μας τὴ θεία, τὴν εὐγενικωτέρωτη γλῶσσα τοῦ κόσμου τῆς ὑψηλίου.

Αὐτὴ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ θρησκεία μάς ἔσωσε ἀπὸ τὴ τούρκικη τυραννία καὶ μάς ἔδωκε ἀπὸ τὴ τῆς μπαστάρδικη ἐλευθερία ποῦ ἀναπνέομε.

Αὐτὴ τὴ γλῶσσα, ἐνῶ οἱ Ἑυρωπαῖοι γορσοῦνε νὰ τὴν κἀνουν παγκόσμιον, μεις τὴν περιφρονοῦμε καὶ παπαγαλλίζομε μετὰ φραντζέζικα.

Οἱ ἐγγλέζοι καὶ οἱ γερμανοὶ ποτέ δὲν καταδέχονται νὰ μιλήσουν ξένη γλῶσσα, καὶ ἀκόμη ἂν τὴν ξέρουν, καὶ μεις οἱ ψωρομαθημένοι, οἱ ψωρίταις, ἀφίνομε τὴ γλῶσσα μας καὶ παρλάρομε κουταμαριάς τὸ ἀνάγνωσμα.

Ζεβουζέμ ζεβουζαπῶ
τρε ζολί, σε ἀγαπῶ.

Μπράβο, Διάδοχε μάς, νὰ μάς ζήσης, τὰ λόγια σου θὰ γροκφούν στὴ χρυσὴ ἱστορία τῶν προπατόρων σου, οἱ ὅποιοι εἶνε οἱ δικοὶ μάς καὶ δικοὶ σου.

Ἑλληγες, εἶπε ἡ Διάδοχος.

Εἶμαστε Ἑλληγες, καὶ πρέπει νὰ μιλοῦμε τὴ πατρικὴ μας γλῶσσα.

Μὴ τὸ ξεχνᾶτε.

Στὸν Αὐγερινὸ

ποτέ μου δὲν εἶχα ὑπόληψιν.

Τὸν θεώρησα πάντοτε, ὡς μίριμπο, ὡς ἀφιλότιμο, ὡς αἰσχρὸν, ὁ ὅποιος δὲν ἔφησε διακάλα ἀσταύρωτη, ἀλλὰ καὶ τὴ τελευταία κακοῦθειά του δὲν μπορῶ νὰ τὴ ξεχάσω.

Ἀκούστε, κύριοι καὶ κυρίαίς, γιατί καὶ σεῖς σήμερα ἡ γυναῖκες καταντήσατε νὰ πολιτεῖσθε, πιδ τὸ ἀχρεῖον αἴτιον ποῦ δὲν ἔγινε ἀπαρτία στὴ βουλή αὐτὴ τὴν ἑβδομάς, ἂν καὶ ὑπάρχουν βουλευταῖς γιὰ ἀπαρτία καὶ παρκαπνισμένοι.

Στὴ τελευταία συνεδρίασις πῆγε ὁ Αὐγερινὸς— δὲν τράπηκε ὁ μασκκρέας— καὶ εἶπε στὸ κουτυ-Βαλαωρίτη τὸ πρόεδρον τῆς βουλῆς, ἐκ μέρους αὐτονοῦ, τοῦ Παπαμηγαλόπουλου καὶ ἄλλων ἄλλων Κομμουντουρικῶν βουλευτῶν, ὡς καθὼς καὶ στὸ Τρικούπη, τὰ ἐξῆς κατὰ συλλαβισμό λόγια.

— Σὰς εἰδοποιούμε ἡ ἀφεντομουτσουναρά μου, ὡς καθὼς καὶ ὁ δεινας καὶ ὁ τάδες— εἶστε ὅλοι μασκαράδες— βουλευτάδες τῆς ἀντιπολίτεῖς, — ὅτι, ἀφήσατε πρῶτα ἕκα δυὸ τρεῖς μέραις ὡς ποῦ νὰ πεθᾶν ὁ γερο-Κομμουνταῖρος, καὶ μὴ κάνετε συνεδρίασις, ἀπὲ ἐρχομάστε οὐλο καὶ σὰς ψηφίζομε ὅλα τὰ νομοσχέδια χερί χερί.

Ἔστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ βοιωλόγια καὶ ἀκίχαρα λόγια τοῦ Αὐγερινοῦ, ὁ Τρικούπη ἀνέβαλε τῆς συνεδρίασης τῆς βουλῆς ὡς τὴν αὔριον Δευτέρα, ἐνῶ μποροῦσε νὰ κίνη ὅτι ὡρα ἡθελε ἀπαρτία.

Ἀειντέστε, μωρὲ πεζεβεγκουγλοὶ καὶ νὰ δοῦμε ποῦ θὰ μάς πάτε; Δὲν ἔθρθουν ἐκλογαῖς μιὰ μέρα; Τότες λογαριαζόμεστε.

Μιὰ βολὰ γελιέται ἡ χήρα ὑστερα κλείνει τὴ μπόρτα.

Ἔννοια σας καὶ ὁ χαμᾶλης λαὸς ξύπνησε, καὶ κοιμᾶστε τὸρα σεῖς, νομίζοντας, ὅτι μετὰ τὰ πεντάρικα καὶ ἑκατοστάρικα, ὅτι θὰ τὸν ἔχετε αἰώνια ζωτόβουλο.

Κάτω ἡ φαυλοκρατία.

Κύριοι καθβαλάριδες

ἀξιωματικοί, νὰ μάς συμπηθῆ ἡ χάρις σας, ὅταν θέλετε νὰ μάς κάνετε τὸν ἀρειμάντιο ἢ τὸν νταῆ τῆς καθβαλαρίδας καὶ

Γελώ, γιατί αυτό τὸ φεῖδι θὰ σὲ φάη, — ἡ βουλή.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΣ

Ἐγὼ ὁ παληάνθρωπος Νικηφόρος θεατρίνος, γράφω πρὸς τὸν παληάνθρωπον Γ. Βερβέρην συντάχτην τοῦ «Παληάνθρωπου» νὰ καταχωρήσῃ παληανθρωπικῶς τῷ τρόπῳ, ὅτι σήμερον Κυριακάδικα ἀρχίζω παραστάσεις με μίαν ἑλληνο-ἑλληνικὴν ἑταιρίαν ποῦ τὴν λένε «Εὐριπίδης». Εἰς τὴν παληανθρωπικὴν αὐτὴν ἑταιρίαν εὐρίσκειται καὶ ὁ παληανθρωπότερος παληάνθρωπος Ἀρνωτάκης

Νικηφόρος.

Ἵσοι λοιπὸν δὲν πᾶν ἀπόψε σὸ θέατρο, θὰ πῆ, ὅτι εἶνε σωστοὶ παληανθρωποὶ τῶν παληανθρωπῶν. Συνδρομὴ σὸ Ἑλληνικὸν Θέατρο. Δὲν ντροπέμαστε οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρουμῶνοι, ποῦ ἤτανε πρῶτα ὑπήκοοί μας νὰ ἔχουν ἔθνικὸν θέατρο καὶ ἡμεῖς, οὐ ἀστέρες τῆς Ἀνατολῆς νὰ μὴ ἔχωμε οὔτε σκατὰ στὰ μούτρα μας;

Χρυσογάδαρος θαυμάζει τὸν καρπὸ τῆς συντροφίας

Εἰς τῶν ἀδελφῶν Ἀληφαντῆ

τὸ παντοπωλεῖο βρίσκειται, πρῶτο, καλὸ κρασί ρετιναίνο, δεύτερο, κατὶ θηρία νήτικα, τρίτο σκουμπριά σὰν νήτικα καὶ σαρδέλαις σὰν σκουμπριά. Προσέρθετε, γέψατε, καὶ ἂν δὲν σὰς ἀρίστων μῆξα νὰ πάρετε.

Τουμπεκὶ ἀτζέμεκο

πρώτης ποιότητος πουλεῖται στήπλατέα τοῦ ἀγίου Φίλιππα στόγωνιακῶ καφφενεῖω ἢ «Κ λ π δ α» τῶν ἀδελφῶν Μουστάκα, καὶ τῆς μὲν πρώτης ποιότητος πρὸς δραχ. νέαις 8,50 σὲ φύλλα, τὴν δὲ, τῆς δὲ δευτέρας ποιότητος πρὸς δραχ. νέαις 7,50 καὶ κομμένο πρὸς δραχ. νέαις 7.

Ἵσοι καφετζίδες πᾶτε καὶ πάρετε, καὶ βρεθῆτε γελασμένοι, ἢ ντροπὴ στὰ μούτρα ποῦ μὲ γέλασε. Ἀλλὰ εἶνε ἀρκαντάκης ἄνθρωπος καὶ δὲν θὰ σὰς γελάσῃ.

Τὸ ἄγαλμα ποῦ βροῖκε ὁ Διευθυντής.

Οἱ τρεῖς ἔγιναν τέσσεροις.

Ἀυξάνεστε καὶ πλυθῆνεστε. Ἐχομε τὸν κομήτην ντὲ Κάστω, τὸν πρίγκηψ Ἀθερινόπουλο, τὸν Ἀλέξι Κουμπάρη, τὸρα ἔχομε καὶ τὸν θεοπάλαβότερον πάντων Μιλιτιάδη Καραβοκερὸ, Σαμιώτικο πρᾶγμα. Μεθαύριο οὐλαῖς του τῆς κουταμάρας, γιὰ νὰ γελάστε.

Μὰ οὐλὴ ἢ παλαβομάρα στὴν Ἀθήναν ἔπεσε;

